

התוועדות

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש

ש"פ עקב, ח"י מנחם-אב, ה'תשכ"ט

חלק א – י"ל לש"פ ואתחנן, ט"ז אב, ה'תשע"ה

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים וחמש לבריאה

שבעים שנה להסתלקות-הילולא של כ"ק הרלו"צ ז"ל

לזכות

התמים מרדכי שיחי

לרגל הכנסו לעול המצוות

כ"ז תמוז, ה'תשע"ה

ולזכות אָחיו ואחיותיו שיחיו

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' אהרן וזוגתו מרת רבקה שיחיו סלונים

ולזכות זקניהם

הרה"ת הרב ר' זאב דוב שיחי סלונים

הרה"ת ר' מנחם נחום וזוגתו מרת אסתר שיחיו שטרנברג

ולעילוי נשמת

הרבנית מרת גיטל לאה ע"ה סלונים

בהרה"ח ר' ישראל ז"ל

נפטרה ט"ו מנחם-אב ה'תשע"ד

ת' נ' צ' ב' ה'

הוספה

ב"ה, י"א מנ"א ה'תשכ"ה
ברוקלין, נ.י.

הנהלת ישיבת כתר תורה,
בעיר מעקסיקא,
ה' עליהם יחיו.

שלום וברכה!

בנועם קבלתי מכתבם מבשר טוב מחנוכת הבית של הישיבה, כתר תורה,
אשר במחנם הט'.
ויהי רצון שתהיי החנוכה בשעה טובה ומוצלחת, הצלחה הן בכמות (ריבוי
תלמידים) והן באיכות (רמת הלימודים ובנקודה הפנימית, שיהיו חדורים יראת
השם ואהבת השם). והרי הבטיחונו חז"ל הבא לטהר,

וידוע דיוק רבנו הזקן בעל התניא (פוסק בנסתר דתורה) והשולחן ערוך
(פוסק בנגלה דתורה)
לטהר גם אחרים — מסייעין אותו.
והרי לימוד תורתנו, ובאופן שמברכים בתורה תחלה, היינו בחביבות
ויראת השם, לימוד המביא לידי מעשה, קיום מצותי, הרי הם המבטלים סיבת
החורבן והגלות, ובמילא מביאים ומקרבים גאולה האמיתית והשלימה על ידי
משיח צדקנו.

בכבוד ובברכת הצלחה בכל האמור

מ. שניאורסאהן

הבטיחונו חז"ל: יומא לח, סעי"ב.
דיוק רבנו הזקן: לקו"ת דברים (פט, ד).
שמברכים בתורה: ראה ר"ן נדרים פא, א. ורש"י ב"מ פה, רע"ב.

מצילום האגרת.

מחנוכת הבית של הישיבה: שתיערך ביום ט"ז באב.

פתח דבר

לקראת ש"פ ואתחנן, הננו מוציאים לאור חלק ראשון מהתועדות ש"פ עקב,
ח"י מנחם-אב, ה'תשכ"ט — הנחה בלתי מוגה (חלק שני י"ל אי"ה לש"פ עקב).

*

בתור הוספה — מכתב (תדפיס מכרכי "אגרות-קודש — מילואים" מהשנים
תרפ"ה-תשל"ה, שמכניס עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנוכה תיכף ומיד ממש לקיום היעור "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו
נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

י"א מנחם, ה'תשנ"ה,
שבעים שנה להסתלקותהילולא של כ"ק הרלו"צ ז"ל
ברוקלין, נ.י.

©

Published and Copyright 2015 by
LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • http://www.lahak.org

The Kehot Logo is a trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5775 • 2015

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס

The PrintHouse

538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237

(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

(לא מכפל הענין, אלא) מהסמיכות וההמשך ד"ושמתם"⁵⁸ (בוא"ו המחבר) ל"ואברתם"⁴⁴; והטעם שרש"י מזכיר רק תפילין ומזוזות, ולא לימוד התורה (שביניהם), כי, המעלה ד"חדשים" היא רק בנוגע לקיום המצוות, שקיומם נקל יותר כשרגילים בהם⁵⁹, משא"כ בתורה, לימוד חדש נקל ומצליח יותר מאשר לחזור על ענין ישן שכבר יודעו⁶⁰ — הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס בלקו"ש ח"ט ע' 81-80 בשוה"ג.

* * *

58) נוסף לכך שהלשון "ושמתם" ביחס לדיבור ("את דברי") — אף שבדרך כלל נופל על עשי, כמו "ושמת שם את ארון העדות" (פקודי מ, ג) — שייך רק כאשר יש צורך בהשתדלות מיוחדת, וכמו בכלעם: "הדבר אשר ישים אלקים בפי אותו אדבר" (בלק כג, לח) — כיון שהי' בניגוד לרצונו. וכן "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" (ר"פ משפטים), "אמר לו הקב"ה למשה, לא תעלה על דעתך לומר אשנה להם הפרק וההלכה .. ואיני מסריח עצמי להבינם טעמי הדבר ופירושו, לכך נאמר אשר תשים לפניהם, כשלחך הערוך ומוכן לאכול לפני האדם" (פרש"י עה"פ), ומזה מוכח שקאי על קיום המצוות בזמן הגלות, דכיון שהכוונה בזה היא (לא מצד עצם הענין, אלא) רק "כדי שלא יהיו לכם חדשים כשתחזרו", יש צורך בהשתדלות

כיון שלפעול צוה הקב"ה גם על זה; החילוק הוא רק בטעם הדבר — שבזמן הבית הטעם הוא "למען תהי' תורת ה' בפיך", ובזמן הגלות הטעם הוא "כדי שלא יהיו לכם חדשים כשתחזרו", אבל ציווי הקב"ה הוא בשניהם בשוה, כך, שגם מצוה שבזמן הגלות היא מצוה רגילה.

* אף שלאמיתו של דבר אין זה צריך לפעול חלישות בקיום המצוות בזמן הגלות,

בס"ד. שיחת ש"פ עקב, ח"י מנחם-אב, ה'תשכ"ט.

בלתי מוגה

א"ב. ביאור סדרי ההפטרות של "שבע דנחמתא", שההפטרה השני', "ותאמר ציון עזבני ה'², באה לאחרי ההפטרה הראשונה³, נחמו נחמו עמי"⁴, ושייכותם לפרשיות ואתחנן ועקב, כי:

פרשת ואתחנן קשורה עם ענין הראי'⁵ ("אעברה נא ואראה"),

(1) כידוע שגם סדר בתורה הו"ע של תורה (ראה פסחים ו, ב. של"ה תב, ב) — נוסף לכך שכל ענין הוא מכוון, אפילו בעניני העולם, וכידוע שאפילו עלה שנתלש מהאילן, ומתגלגל ממקום למקום, הנה סיבת ואופן הילוכו הם בהשגחה פרטית (ראה כש"ט בהוספות סקע"ט ואילך. וש"נ), ועאכו"כ בעניני התורה, שלא זו בלבד שהענין הוא מכוון, אלא זהו גם ענין של תורה והוראה לכאו"א מישראל (לא רק כמו ההוראה בעניני העולם, כתורת הבעש"ט (ראה כש"ט שם סרכ"ג ואילך. וש"נ) שכל דבר שיהודי רואה או שומע מהוה הוראה בעבודתו לשמש את קונו — שההוראה היא רק למי שהדבר הגיע אליו ע"י ראי' או שמיעה, משא"כ בתורה, כיון שניתנה כולה לכאו"א מישראל, שלכן נאמר "אנכי" ו"לא יהי' לך" בלשון יחיד (ראה יל"ש יתרו רמז רפז), שייכים כל הוראותי לכאו"א מישראל).

(2) ישע"י מט, יד.
(3) שלהיותה ההתחלה*, הרי היא כוללת את כל ה"שבע דנחמתא", וכמודגש בשמה: "נחמו", שוהו כללות ענין הנחמה.

(4) שם מ, א.
(5) וכידוע שבין ד' החושים* שהם כנגד ד' אותיות שם הוי' — הנה חוש הראי' הוא החוש היותר נעלה, והוא כנגד אות יו"ד של שם הוי', בחי' החכמה (ראה ע"ח ש"ד בתחלתו).
(6) ואתחנן ג, כה.
(7) ראיית ארץ ישראל, "ארץ טובה ורחבה" — לאחרי היציאה מה"מדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים" (פרשתנו ח, טו), כפי שנדפס עתה (בלקו"ש השבועי — מלקו"ש ח"ב ע' 371 ואילך) ביאור פרטי ענינים אלו.

* יש כמה ענינים שמוותרים כבר בת"ב לאחרי חצות היום (ראה רמ"א או"ח סתקנ"ד סכ"ב). וראה גם נסעי גבריאל הל' בין המצרים פע"ז. וש"נ). ולכן אומרים תפלת נחם (לא במוצאי תשעה באב, אלא) במנחה של תשעה באב עצמו (ראה שער הכוונות ענין ת"ב בסופו). ולא עוד אלא שאפילו באמירת איכה — שנקראת בשם "קיונות" — מסיימים (וחחרים וכופלים) "השיבנו ה' אלקיך ונשובה חדש ימינו כקדם" (איכה ה, כא), שזהו ענין הגאולה שבא ע"י התשובה.

* שעל ידם לוקחים דברים גשמיים, מלבד חוש הריח שלוקח ענין רוחני (ראה ברכות מג, ב. חדא"ג מהרש"א סנהדרין צג, ב).

שהו"ע שבא מלמעלה⁸ באופן של "מתנת חנם"⁹, ואילו פרשת עקב קשורה עם עבודת בני מצד עצמם¹⁰ (במעמד ומצב של העדר גילוי האור מלמעלה).

וזהו גם החילוק בין פרשה ראשונה דק"ש (כפ' ואתחנן), שהיא "אזהרה ליחיד", בחי' יחידה שבנפש¹¹, ונאמר בה¹² "בכל מאדך", בל"ג, לפרשה שני' דק"ש (כפ' עקב), שהיא "אזהרה לציבור", עשר כחות פנימיים, ובאופן של התיישבות, "בכל לבבכם ובכל נפשכם"¹³.

ולכן, ההפטרה דפ' ואתחנן היא "נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם", נחמה שבאה מצד הקב"ה, ואילו ההפטרה דפ' עקב היא "ותאמר ציון גו'", שבנ"י דורשים את ענין הנחמה. ודוקא ע"י עבודת המטה מגיעים לתכלית העילוי —

הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונדפס¹⁴ בלקו"ש ח"ט ע' 79 ואילך.

8 והרי הסדר הוא שתחילה יש אתערותא דלעילא, ולאח"כ באה עבודת האדם באופן של אתערותא דלתתא, וכלשון הכתוב: "השיבנו ה' אלקינו" ואח"כ "ונשובה".

9 וכפירוש רש"י (ואתחנן שם, כג), שענין זה שייך גם לצדיקים, ש"אע"פ שיש להם.. לתלות במעשיהם הטובים, אין מבקשים מאת המקום אלא מתנת חנם.

ולאידך גיסא, כיון שפירוש רש"י הוא פשוטו של מקרא ל"בן חמש למקרא", שלא הגיע עדיין ללימוד הגמרא, ואפילו לא ללימוד המשנה, וכל שייכותו לתורה היא רק מצד פשטות הכתובים — הרי מובן, שגם הוא יכול לדרוש "מתנת חנם".

10 והרי סדר עבודת האדם הוא מלמטה למעלה ("סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה"): תחילה — "והקב עקב תשמעון", שוהי הפעולה על העקב שמורה על המדרגה היותר תחתונה, ולאח"כ מתעלים לדרגות נעלות יותר, ועד שבאים לעבודה דפ' ראה — "ראה אנכי גו'" [ובאופן ד"לפניכם", היינו, שגם ענין הראי' נמשך באופן של פנימיות (אף שבדרך כלל ענין הראי' הוא בבחי' מקיף לגבי שמיעה שבאה בפנימיות,

(* ולא כמו בזמן הזה, שאף שיחנו העניין ד"השוכן אתם בתוך טומאותם" (אחרי טז, טז), הרי זה בהעלם.

לדעת זה התינוק⁵³, דלכאורה אינו מוכן: איך יתאים הדבר עם ענין התפלה ע"פ כוונות האריז"ל כו'? אלא, שהענין שלו בתומ"צ כו' הי' באופן אחר —

ואלו ששייכים לכוונות מיוחדת, וזהו ענינם כו' — יעשו זאת, ויפעלו גם עבור אלו שאינם שייכים לזה, וכפי שכ"ק מו"ח אדמו"ר אמר פעם בנוגע לתפלה, שאלו שיודעים לכוין, צריכים לכוין, וכוונתם תפעל גם בנוגע לאלו שאינם יודעים לכוין.

ומצינו זאת גם בנגלה — בנוגע ליששכר וזבולון, שזבולון עסק בעניני העולם (אף שהיתה לו גם קביעות עתים לתורה), ועי"ז הי' יששכר יכול לעסוק בתורה (ולכן "הקדים זבולון ליששכר"⁵⁴), ועי"י יששכר נפעל ענין התורה גם אצל זבולון⁵⁵. וכשם שמצינו אצל יששכר וזבולון, יושבי אוהל ובעלי עסק, שאחד פועל על השני, הנה כן הוא גם בנוגע לכל הענינים, ובנדוד"ד, בנוגע למצות תפילין, ששלימות הכוונה אצל אלו שיודעים לכוין, מועילה גם עבור אלו ששייכים רק לכוונה הפשוטה.

ויה"ר — כאמור לעיל — שאצל מניחי תפילין יתוסף בענין הכוונה עד לתכלית השלימות, ובפרט לאחר פתיחת הצינור בענין זה ע"י רבינו הזקן;

ואלו שלעת-עתה אינם מניחים תפילין עדיין, מאיזה סיבה שתהי', הנה מכאן ולהבא יתחילו להניח תפילין, ובאופן של קיימא, בכל יום ויום,

ויקויים הענין ד"ויראו ממך", ובמקרה הצורך — גם הענין ד"וטרף זרוע אף קדקד", ובאופן ד"חלוצים תעברו"⁵⁶, וזו תהי' ההכנה לכניסה לארץ בגאולה העתידה.

ט. ובהמשך לזה — נתעכב עתה על פירוש רש"י שבו מתבטאת השלימות שבענין התפילין בנוגע לפעולה בעולם (כנ"ל ס"ז).

הביאור בפירוש רש"י על הפסוק⁵⁷ "ושמתם את דברי", אף לאחר שתגלו היו מצויינים במצוות, הניחו תפילין, עשו מזוזות, כדי שלא יהיו לכם חדשים כשתחזרו, וכן הוא אומר⁵⁷ הציבי לך ציונים" — שההוכחה לכך שהחידוש שבכתוב הוא שקיום המצוות צ"ל גם בזמן הגלות היא

(53) ראה שו"ת הריב"ש סקנ"ז. הובא (55) ראה רמ"א יו"ד רסרמ"ו. (54) פרש"י ברכה לג, יח. (56) דברים ג, יח. (57) ירמ"י לא, כ.

(דורכלאָזן") על פרשה כזו שבה מדובר אודות השלימות של תפילין, ויש בה כו"כ מדרשי חז"ל וכו"כ שיכולים לדבר אודותם.

ח. ויה"ר שיתרבו מניחי תפילין, ועד שלא ישאר אפילו יהודי אחד שמחוייב במצות תפילין ואינו מקיימה ח"ו; וכמו"כ יתוסף גם אצל אלו שכבר מניחים תפילין — בנוגע לכוונת התפילין, שעבוד המוח והלב (כדאיתא בשו"ע⁴⁶ ומבואר בתניא⁴⁷ ובדרושי חסידות), ועד לתכלית השלימות שבזה.

וע"ד הסיפור⁴⁸ אודות רבינו הזקן, בהיותו בגלות, בבית האסורים, בסכנה דהיפך החיים — שכאשר הניח תפילין, נפל עליהם פחד. וכאשר שאלו אותו לפשר הדבר, השיב, שזוהי גמרא מפורשת: "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך"⁴⁹. .. אלו תפילין שבראש⁵⁰. וכאשר הקשה השואל, שגם הוא מניח תפילין, ואעפ"כ אין זה פועל ענין של יראה — השיב רבינו הזקן, שבשביל זה יש צורך ב"תפילין שבראש" (כלשון הגמרא), היינו, שהתפילין יפעלו בכל עניני הראש, שזוהי הדרגא היותר נעלית בהנחת תפילין.

אמנם, האמת היא, שכדי לפעול הענין ד"וראו ממך" עתה, אין צורך בדרגא היותר נעלית בהנחת תפילין:

כאשר רבינו הזקן ה' אסיר אצלם, וטענו שיש להם שליטה על גופו, ומה גם שע"פ תורה ישנו הציווי "הוי מתפלל בשלומה של מלכות"⁵¹ — הנה כדי לפעול הענין ד"וראו ממך" ה' צורך בדרגא נעלית בהנחת תפילין;

משא"כ עתה, שלא צריך להתפעל כלל מהגוים (ואדרבה, צריך להיות הענין ד"טרף זרוע אף קדקד"⁵²) — די בהנחת תפילין סתם (לאו דוקא דרגא נעלית) כדי לפעול הענין ד"וראו ממך", ואם יש צורך — גם הענין ד"טרף זרוע אף קדקד".

ולכן: אלו שאינם שייכים לדרגות נעלות וכוונות מיוחדות — די להם בכוונה הפשוטה,

— ומזה גופא שאין ביכלתם לכוין כוונות מיוחדת, מוכח, שאין זה ענינם. וזהו הביאור בדבריו של גדול בישראל שאמר "אני מתפלל

ג. המורם מכל האמור לעיל בנוגע לעבודת האדם, וכפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁵, שבכל ענין צריך להיות ה"בכך" בעבודה — הרי זה בנוגע לענין התשובה:

ובהקדמה — שכיון שאפילו בנוגע לצדיק נאמר¹⁶ "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", ועאכו"כ בנוגע למי שאינו בדרגת צדיק, הרי מובן, שכאשר יהודי עושה חשבון צדק מכל עניניו, נעשה אצלו שברון לב.

ובכן, צריך לידע, שאין לו לבוא לידי יאוש, ואדרבה כו', כמ"ש בתניא¹⁷: "הן אמת כו' אך אני לא עשיתי את עצמי, ולמה עשה ה' כזאת. .. אין זה כי אם ירידה צורך עלי' וכו'" — שזוהי מעלת התשובה, שאפילו צדיק גמור אינו יכול להגיע לזה, כהפס"ד בהלכות תשובה¹⁸ להרמב"ם ("יד החזקה" בעניני הלכה, שמזה מובן שגם למעלה הרי זו ההלכה).

ד. ולהעיר, שכללות ענין התשובה הו"ע של "מתנת חנם":

"מתנת חנם" — מורה על מדריגה נעלית ביותר שלמעלה ממדידה והגבלה, שלכן אי אפשר לבוא אלי' ע"י עבודה בכח עצמו, כי אם באופן של מתנה מלמעלה.

ובענין זה הוא העילוי של בעל תשובה לגבי צדיק — כי, "אפילו .. צדיק גמור עובד ה' ביראה ואהבה בתענוגים. .. הוא דבר בפני עצמו ירא ה' ואהבו"¹⁹, "יש מי שאוהב"²⁰, וכיון שהוא עדיין "מציאות", הרי כל עניניו הם במדידה והגבלה, ואין ביכלתו להגיע לדרגא שלמעלה מהגבלות; וזוהי מעלת הבע"ת, שנתבטל ממציאיותו, ונעקר ממעמדו ומצבו הקודם, וכל הנהגתו אינה ע"פ הסדר הרגיל, ולכן מגיע לדרגא שלמעלה ממדידה והגבלה — "מתנת חנם" (אלא שלאח"ז הרי זה צריך להיות נמשך גם בעבודה המסודרת, כמובן מהמבואר לעיל בנוגע לסדר הפרשיות ואתחנן ועקב — בחי' היחידה ועשר כחות פנימיים).

והענין ד"מתנת חנם" גם אצל צדיקים — יהי' לעתיד לבוא, כיון ש"משיח אתא לאתבא צדיקייא בתיובתא"²¹.

(15) ראה סה"מ ה'ש"ת ע' יא. וראה גם (19) תניא פל"ה (מד, סע"א ואילך).
(20) תו"א בהוספות ויקהל קיד, ד.
(21) ראה זח"ג קנג, ב. לקו"ת דרושי
(16) קהלת ז, כ.
(17) ספל"א.
(18) פ"ז ה"ד.
(19) תבוא כח, יו"ד.
(20) ברכות ו, א. וש"נ.
(21) אבות פ"ג מ"ב.
(22) ברכה לג, כ. וראה

(46) אדה"ז או"ח סכ"ה ס"א. וש"נ.
(47) רפמ"א.
(48) ראה תו"מ — רשימת היומן ע' שכב.
(49) תבוא כח, יו"ד.
(50) ברכות ו, א. וש"נ.
(51) אבות פ"ג מ"ב.
(52) ברכה לג, כ. וראה

ה. וכללות ענין התשובה שבו מודגש הענין דירידה צורך עלי', קשור גם עם תוכן מעלת היו"ט דחמשה עשר באב (שהעלי' שלו היא ביום הש"ק זה) — כיון שבא לאחרי גודל הירידה דתשעה באב²². ומחמשה עשר באב לכתיבה וחתימה טובה בר"ה על כל השנה כולה, כדאיתא בספרים²³ ש"חמשה עשר באב" בגימטריא "כתיבה וחתימה טובה".

וזוכים להענין ד"אתם²⁴ נצבים היום כולכם", "ראשיכם שבטיכם גו' מחוטב עציך ועד שואב מימין"²⁵,

ובאופן ד"מה יפו פעמיך בנעלים"²⁶, שזה קשור עם הענין ד"והדריך בנעלים"²⁷, כפי שיהי' בביאת משיח צדקנו.

וכל זה נעשה ע"י מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות²⁸, ובפרט בענין דהפצת המעינות חוצה, כמ"ש באגה"ק של הבעש"ט²⁹ שביאת המשיח תהי' "כשיפוצו מעינותיך חוצה", כפי שהתחיל ע"י הבעש"ט, ונמשך לאח"ז ע"י רבינו הזקן, וכל הנשיאים שלאחריו, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, ע"י הפצת מעינותיו ("מעינותיך" של הנשיא) דוקא זוכים לביאת משיח צדקנו, בקרוב ממש.

* * *

ו. מאמר (כעין שיחה) ד"ה וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך.

* * *

ז. בנוגע להתועדות ביום הש"ק זה³⁰ — הנה למרות שלכתחילה היתה הסברא שלא תקיים התועדות, מ"מ, נערכת התועדות מצד כמה סיבות, ואחת מהם היא — בגלל שבפרשת עקב מדובר אודות מצות תפילין: בפרשת "והי' אם שמוע", הפרשה הרביעית שבתפילין, שבה נאמר³¹ "וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם".

(22) ראה שיחת ש"פ עקב, כ"ף מנ"א תשכ"ו סכ"ו (תו"מ חמ"ז ע' 279). וש"נ.
 (23) עשר יששכר מאמר יום חבר מגל ס"ב. הובא בדרכי חיים ושלום סתרפ"ד.
 וראה גם שיחת כ"ף מנ"א תשכ"ב ס"כ (תו"מ חל"ד ע' 235). וש"נ.
 (24) ר"פ נצבים.
 (25) חסר קצת (המו"ל?).
 (26) שה"ש ז, ב.
 (27) ישע"י יא, טו.
 (28) תניא רפ"ז.
 (29) כש"ט בתחלתו. ובכ"מ.
 (30) כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר, שמצד הענין ד"והייתם נקיים מה' ומישראל", צריך להבהיר בנוגע לאלו שיש להם טענות על כך שלכתחילה הודיעו שלא תקיים התועדות ביום הש"ק זה (וכן יש להתנצל בפני אלו שהטענה שלהם היא שבגלל ההתועדות אינם יכולים לישון במנוחה...).

ובפרט שענין התפילין שפרשת עקב הוא באופן של שלימות: ענין התפילין הוא³² — שלוקחים קלף גשמי ודיו גשמי, וכותבים בו "שמע ישראל הוי' אלקינו הוי' אחד"³³, ועי"ז עושים ממנו ענין רוחני, שעל ידו נתגלה אלקות כו'. ולכן "הוקשה כל התורה כולה לתפילין"³⁴, וכפי שמבאר אדמו"ר האמצעי³⁵ המעלה ד"הוקשה כו'" לגבי "שקולה כנגד כל המצוות" (כפי שמצינו בנוגע לשבת³⁶ וכיו"ב), ש"ההיקש מורה לענין תכלית הכוונה שכמו שבתפילין תכלית הכוונה כך בכל התורה הוא תכלית הכוונה" — "שיומשך בחי' אחד עליון ויתגלה גם במעשה גשמית", לעשות מהגשמיות אלקות, דירה לו ית' בתחתונים³⁷.

והרי עיקר הפעולה לשנות את העולם ("איבערמאן די וועלט") ע"י המשכת גילוי אלקות היא בפרשת והי' אם שמוע, כי:

בפרשת שמע מדובר רק אודות העבודה עם האדם עצמו — "ואהבת את ה' אלקיך"¹², ובאופן שהאהבה חודרת את כל מציאותו: "בכל לבבך ובכל נפשך" ועד לדרגא ד"בכל מאדך"¹², שזוהי דרגא היותר עליונה ברוחניות³⁸, בבחי' "הנסתרות"³⁹, וכפירוש הרב המגיד⁴⁰ ש"בכל מאדך" מורה על המעמד ומצב ד"עושיין רצונו של מקום"⁴¹.

ואילו בפרשת והי' אם שמוע נאמר גם "ואספת דגנך גו"⁴², היינו, שמדובר אודות מי שעוסק בעניני העולם כפשוטם, ועד שצריכים להזהיר "השמרו לכם פן גו"⁴³, ועד להמעמד ומצב ד"ואבדתם מהרה גו"⁴⁴, שזהו"ע הגלות, ואעפ"כ, גם בזמן הגלות מניחים תפילין כו' (כפי שמפרש רש"י⁴⁵ "אף לאחר שתגלו . . הניחו תפילין כו'"), ומשנים את העולם ופועלים בו גילוי אלקות — שזוהי השלימות שבענין התפילין.

ולכן: כאשר מרבים כ"כ לדבר ("מ'רעדט אַזויפיל") אודות מצות תפילין, ודורשים לעסוק בזה בכל התוקף — אין מקום לוותר ולדלג

(32) ראה גם שיחת ש"פ ואתחנן ס"ז (לעיל ובכ"מ.
 (38) ראה תו"א מקץ לט, ג ואילך. ובכ"מ.
 (39) נצבים כט, כח.
 (40) או"ת פרשתנו (סקס"ו).
 (41) ברכות לה, ב.
 (42) פרשתנו יא, יד.
 (43) שם, טז.
 (44) שם, יז.
 (45) שם, יח.
 (33) ואתחנן ו, ד.
 (34) קידושין לה, א. וש"נ.
 (35) סידור (עם דא"ח) ערב שבת (קסד, ב).
 (36) ירושלמי נדרים ספ"ג. ועוד.
 (37) ראה תנחומא בחוקותי ג. נשא טז.
 (38) במדב"ר פ"ג, ו. תניא רפ"ו.
 (39) ראה תו"א מקץ לט, ג ואילך. ובכ"מ.
 (40) סקס"ו.
 (41) ברכות לה, ב.
 (42) פרשתנו יא, יד.
 (43) שם, טז.
 (44) שם, יז.
 (45) שם, יח.